

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Τα σαρκοβόρα φυτά κι' η άλλοκετες παγίδες τους. Πώς καταβροχθίζει τα έντομα η «Ουτρίκωλαρια» της Ευρώπης. Το θανατηφόρο άσπιδίο της «Νταφλιγκτόνια». Ένας πελώριος στερμαχός που καθιρίεται από τα πευκιά. Το τριπλό έμπεδιο ενός φυτού της Νέας Ολλανδίας. Τα πελώριμα κύπελλα του «Νηπενθός ραγιά». Οι «θάλαμοι του θανάτου» κλπ. κλπ.

ΑΠΘΕΙΑ τους θα πιστεύει ότι τα φυτά, δηλαδή η ένδοξη και πάροτις ή σποίς ζώνη αποοφώντας την τροφή τους από το έδαφος, μπορούν να τραφούν με τη βοήθεια μεγάλων ειδικών όργάνων τους και με ζωντανές ή πάροτις Κι' όμως, ο Άγγλος βοτανολόγος Γιώτης Φόρστερ, σ' ένα τέλειτο περιόγο άρθρο του, μας αποκαλύπτει ότι έπαρχει ένα πλήθος τέτοιων φυτών σ' α ο ρ ο β ο ρ ο ν, τα οποία αναρροφούν από τη γη και διαστράττον την ενέργειά τους για να ζουν από τα θύματα τους.

Ο Άγγλος έσοτηρος, με το συνηθισμένο χούλιο της γηλής του, σπαινει από την άρχη να μας καθηροφάσει ότι αυτά τα εγκλήματα των φυτών δεν είνε και τόσο τρομακτικά κι' ότι δεν παρουσιάζονται από την ανθρώπινη δικαιοσύνη, γιατί τα θύματά τους είνε πάντα μικρά έντομα ή άλλα μικρά κατοικίδια ζώα.

Μέχρι σήμερα λοιπόν, οι ανιάδελφοί του έχουν ανακαλύψει κι' έχουν περιγράψει 500 περίοοι είδη τέτοιων εγκληματιών φυτών, με άλλους πώς δεβιώνει ο ίδιος, έπαρχειν άσπιδη κι' άλλα άγνωστα όνομα φυτά στις άνεξερευνητες περιοχές των τροπικών. Άν θέλουμε μάλιστα κανείς να πιστέψει στις άφηρηστες ένός τρομοδοκτού, ο όποιος είνε παραλαμνή, σ' ένα παρθένο άσος κοντά στις όχθες του Ρίο Νέγκρο της Βραζιλίας, φανταίται ότι έπαρχειν και φυτά που τρώγοντα με ανθρώπινα θύματα!

Μά ως μιλήσουμε πρώτα για τα λιγότερο επικίνδυνα σαρκοβόρα φυτά. Στην Ευρώπη, παραδοχίματος χάριν, έπαρχει ένα τέτοιό έδροφαξ σαρκοβόρο φυτό, ή περιφήμη «Ούτρίκωλαρια», ή οποία είνε ενθουσιασμένη με μεγάλη μικρά άσπιδη, σαν τις κλέβες μας, σκεπασμένα στην άκρη με μαύρα, βαλβίδα, ή οποία έπαρχει την έξοδο στα μικρά όστρακοειδή αλλά τους απαροφείνει άσπιδη την έξοδο! Τα όστρακοειδή λοιπόν αμυμονιζόντα ζωντανά από την «Ουτρίκωλαρια», ή οποία τα διαίρει με τα όδρα της και τα ζωνταίει...

Ένα άλλο φυτό, που αναντάται στα τέλειτα της Καλλιφορνίας, ή «Ντρεφλίγκτ ντρίκ», αλληλαίωνα με τον ίδιο περίοοο τρολά τα θύματά της. Έκτι δηλαδή ένα περίοοο όργανο σπλήνους που τα λένε «άσπιδη», ένα είδος λουλούδιού με ζωντανά χρώματα, το όποιο έσπαρτα στα έντομα άφθονο νέκταρ. Τα έντομα λοιπόν έσπυλίζονται από αυτά τα χρώματα και κάθονται απάνω για να σπυλίσουν το νέκταρ. Συνήθως όμως δεν μόνον είνε αμυμονιζόμενα από το λίγο νέκταρ ούτρου άπ' έξω και τρώγοντα από τη βολάνια τους, τρώπουνον μέσα στο κάσπιδο για να βρουν περισσότερα. Μά μόλις πιάσουν την έξοδο το, δεν τους έπαρχει να ζωνταίειν έξω, ές αίτίας της ειδικής κατασκευής ατό του άσπιδίου που μοιάζει με... λαβύρινθο! Τα έντομα τότε, όταν αντιληφθούν ότι είνε φιλανθρωπία, αρχίζουν να γίνονα ζωοφύς άπ' ελπισμένες ανήσεις για να ξεφυθθούν, μα δεν κατοφθύνονα τίποτ' άλλο, παρά να πέφτουν πιο βαθιά μέσα σ' έντονο τον μικρό άσπιδό, ο όποιος τα δολοφεί με το έργο του και καταβροχθίζει τα πτώματά τους.

Το άσπιδίο της «Νταφλιγκτόνια» μπορεί να γάσει ζωαία φούα και σέ μίρος 70 εκατοστών του μέτροι! Φαντάζεται τώρα κανείς τ' αναόρητα κοπάδια των έντόμων που πεθάνονα εκεί μέσα. Κι' όλα αυτά τα έντομα, που σαπίζουν μέσα στο πελώριο άσπιδό του σαρκοβόρου φυτού, ανανόινον μια δύνατη κι' αποπνικτική μυσοδιά που προσέλγει από μακρά μισρά ποιλιά, τα ποιλιά της «Νταφλιγκτόνια», όπως τα λένε, τα οποία βόρσζονα μ' αυτόν τον τρόπο άφθονη τροφή και καθαρίζον από τα πτώματα την πολύζωρη παγίδα, ή οποία έτοιμάζεται για να ζωνοίγια εγκλήματα...

Ο «Κεφάλοτορος Φολιζιονόλάρια» πάλιν, ένα φυτό που μεγαλώνει στις τελματώδεις έπασεις της Νέας Ολλανδίας, έχει δύο ειδών φύλλα. Άλλα φύλλα του είνε κανονικά και συνηθισμένα κι' άλλα μο-

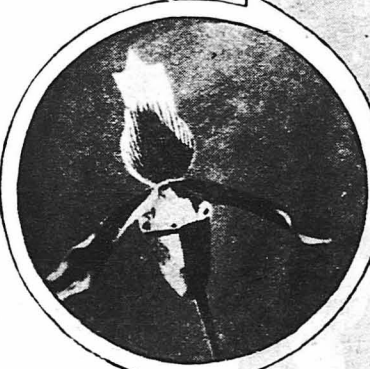
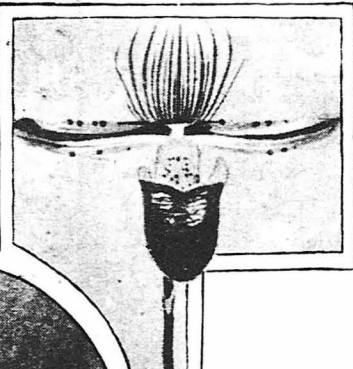
αίονα κι' ένα κύπελλο, το όποιο έχει στο ζυγίος του ένα τριπλό έμπεδιο που το περιέχει ενόλο τα έντομα, όταν μπαίνονα. Κατόιν όμως δεν καταφείονα με κανένα τρόπο να βρουν από εκεί μέσα. Το τριπλό έμπεδιο αυτών των πορσεύων φύλλων, αποτελείται από διαδοχικά άγκυλά και άγκυλά, στο οποία μπλέκονται τα έντομα κατά την έξοδο τους και τρώγονα την ζωαία εκεί μέσα, όπως αυτόν: ο σπυλομυμύματα!

Μά και το περιφήμο «Χηπενθός ραγιά» των τροπικών χωρών είνε ένα από τα σαρκοβόρα φυτά που προκαλούν την καταπληξή και το θανάτο των έξερευνητών. Το «Χηπενθός ραγιά» των περιορών του Ισημερινού, έχει και άλλα όνομα λουλούδια, που μοιάζονα κι' αυτά με άσπιδους μακρούς ως μισό μέτρο και τόσο φαοφείς, όστε μπορεί να περάσει από το στομάχι τους άσπιδη κι' ένα περιστόρι. Το δόλωμα τώρα με το όποιο έφατατά τα θύματά του, είνε ο χηπιητοί ζωομυμύμασι του. Το πελώριο λουλούδι του έχει ένα όμοιοο κατοικιστομόνο χρώμα με ηρώτους ποφίρους λεκέδες. Το απάνω μέρος του όμοιο είνε γαλάζιο ή μαύο ή κόκκινο και το χυλός του είνε ζιγίνο ή κόκκινο προς το ποφίροκο. Τα γαλάζια χρώματά από μέσα. Το φανταστικό αυτό λουλούδι έχει ένα τρομακτικό νεκρό που μοιάζει αναόρητα έντομα, μικρά και μεγάλα, τα όποια, όπως είνε τρωμαίωνα πάντα από τη βολάνια τους, τρώπουνον στο έσοτηρο του, κι' όπως γινιστρούν και πέφτουν στο βάθος του.

Στο βάθος τώρα του «Χηπενθός ραγιά» ορίεται ένα δηλητηριώδες υγρό που σκοτώνει άμέσως τα έντομα, όσα κι' αν είνε μεγάλα και διαίρει σπυρά σπυρά τα πτώματά τους από τα οποία τρώφεται αυτό το σαρκοβόρο φυτό. Ο πελώριος δηλαδή άσπιδό του λουλούδιού του, δεν είνε τίποτ' άλλο παρά ένας στερμαχός που μπορεί να ζωνοίγια και τις σπυρές όχι μόνο των ποιλίων, αλλά και των μικρών ζώων που τρώπουνον στο βάθος του, για να ζήσουν τα πτώματά των έντόμων.

Το πιο παρθένο όμοιο άπ' όλα τα σαρκοβόρα φυτά των τροπικών, είνε ή «Μάθρεα Σχορραλάρια». Από τους έπαρχεινους βλάστ με άφθονο του φυτού, βραινον στην έπιάνεια ένα πλήθος από λεπιδωτά φύλλα, τεταγμένα προς τα μέσα, δίνοντας την εντύπωση ότι έχουν διπλοσά μονάχα τους. Στο κέντρο τους και είδους σ' ένα άσπιδη τους έπαρχειν άνοητες ζωαία δεκαριά τρώτες που όδηνον στο έσοτηρο του φύλλου, το όποιο είνε έσπεροβόρα σαρκοβόρο, όστε τα φύλλα των κατοικιστών. Αιτές λοιπόν ή σπυτείνες σπυρές είνε οι περιφήμοι «θάλαμοι του θανάτου». Στο έσοτηρο των «θάλαμων» τρώ θανάτου που βροφόντα ως ένα από τα πιο άλλότοτα θάματα της φύσης, παρτιφροντα δύο πολύ παρθένα όργανα που μακράνουν στην άκρη και παίρνουν το σχήμα ενός άγκυθού. Όταν τώρα ένα από αυτά τα τριπλά όργανα έσπεθη από την παραμυρη έπαρη των ποιλίων ένός έντόμοου που μοφοινδύνη μεσα σ' έξινες τις σπυτείνες σπυρές, ειλίζοντα να βρη πτώμα για την τροφή του, βγαίει από κάποιος μικροσκοπικός πόρος του και μακράνει ίνες σαν κλωστές... Όσοι έντομα λοιπόν ή όποιο ζώο ή είδους μέσα στο «θάλαμο του θανάτου», άγκυλά, δίχως να το ήλη, το όργανο που περιγράφονα παρα πάνω και τότε νοιάζει με τρόπο να σπυλαβάνεται έξω από έξινες τις κλωστές, ή όποιες βγίηον από τ' ές πόρους του κι' ή όποιες τεταγόντα γύρω του και το άνηρούν!...

Όσο μάλιστα άγωνίζεται να ξεφύγη από το θανάτο έξινος άγκυλάκια, τόσο πιο πολύ σπυγόντα τοίγυρο του ή κλωστές, ή όποιες στο τέλος το παίρνουν. Το έντομο τότε ή το ζώο καταβροχθίζεται από το σαρκοβόρο φυτό κι' έπειτα όσα μέρη του δεν είνε... μαγώσθη σπαρχνοντα ως την έξοδο του «θάλαμου του θανάτου», όστε παρσιόντα από τον άέρα.

Φυτά των τροπικών χωρών, τρωμαίωνα με το αίμα διαφόρων έντόμων, τα όποια συλλαμβάνονα αυτόματα.

*** Ένα άλλο εγκληματιόο φυτό, ή «Ντοξέφαροτορο ντιφόλιον», είνε ένα περίοοο είδος... πολυπόδοο! Η «Ντοξέφαροτορινητόλια» έχει στα φύλλα της ένα κλήθος από λεπτούς και μακρούς κλωστούς, οι όποιοι έχουν στην άκρη τους ένα μικροσκοπικό άγγειοφόρο πομπούρι. Το έντομο λοιπόν που

